

Humor dla Taty i Mamy

ENERGIA. Pawelek ma kaszel ma jakiś dziwnie wymuszony.

- Złe się dzisiaj czuję - mówi biedaczek siedzący obok Pani Izy, a potem z powagą dodaje:

- Chyba energia mnie wymęczyła.

KTÓRĄ RĘKĄ? Pani Wandzia w czasie obiadu pyta Alanka:

- Alanku, a ty którą rączką lubisz jeść, prawą, czy lewą?

Na to Alan odpowiada:

- Twoją!!!

BRAK CZASU. Pani Dyrektor mówi do Helenki:

- Helenko odnieś proszę, te samochodziki do koszyka.

Na jej prośbę Helenka odpowiada:

- Nie odniosę! Bo nie mam czasu!

Pani Dyrektor stała i na długo zaniemówiła. Zabrakło jej słów na godzinę.

Jaki stad wniosek? Najważniejsza w życiu jest szczerość!

TROSKA O TATĘ. Podczas lukrowania upieczonych na zajęciach pierników nauczycielka zapytała Zosię:

- Dlaczego jeden z Twoich pierników ma tak mało lukru?

- Bo ten jest dla tatusia, żeby nie był gruby!

ZNAWCA WŁOSKIEGO. Antoś wrócił z rodzicami ze słonecznej Italii. Michał zwraca się do niego:

- Umiesz liczyć po włosku?

- Tak - odpowiada Antoś

- Ja też - odpowiada Michał i zaczyna liczyć. Jeden włoszek, drugi włoszek, trzeci włoszek...

JABŁUSZKA. W przedszkolu na śniadanie były między innymi jabłka. Sebastian (lat 4) mówi do nauczycielki:

- Proszę pani, ja nie lubię jabłek.

- W domu też nie jesz jabłuszek?

- Jem! Najbardziej lubię te z Mc Donalda, bo one mają najwięcej witamin.

DEFINICJA ODCHUDZANIA. Jędrzek pyta:

- Mamo, a co to jest odchudzanie?

- To taki proces, podczas którego chudniemy. Można odchudzać się w domu, a można poza, samemu albo w grupie...

- A ta koleżanka, która wczoraj u ciebie była, też się odchudza?

- Tak.

- A dlaczego zjadła wszystkie nasze ciastka?

CZYJ TO LIŚĆ? Ola z tatą poszli na spacer do parku, by nazbierać kolorowych liści.

Tata trzymając liść w ręku, mówi do Oli:

- To jest liść kasztana.

Na co Ola odpowiada, pokazując swój liść:

- A to jest liść Oli.

Nr 61

Miejskie Przedszkole nr 15 w Siedlcach

Wiadomości przedszkolne

Październik 2016

**Z okazji Dnia Edukacji Narodowej
Moim Drogim Nauczycielom i Wychowawcom
oraz wszystkim Pracownikom Miejskiego Przedszkola nr 15 w Siedlcach
składam najserdeczniejsze życzenia wszelkiej pomyślności**

Hanna Krupa - Dyrektor

GOŚCIE Z MIASTA

7 października nasze przedszkole odwiedził p. Wojciech Kudelski Prezydent Miasta Siedlce w ramach akcji „Narodowe czytanie”, będącej realizacją polityki oświatowej MEN w roku szkolnym 2016/2017 – „Upowszechnianie czytelnictwa, rozwijanie kompetencji czytelniczych wśród dzieci i młodzieży”. Pan Prezydent przeczytał „Baśń o Lechu, Czechu i Rusie” z książki „Baśnie polskie” którą podarował dla naszych dzieci.

REPORTAŻ Z RAJDU

Dzisiejszy numer Wiadomości Przedszkolnych ilustrujemy fotografiami z naszego rajdu, który długo i dobrze będziemy wszyscy wspominać.

Wydaje: Miejskie Przedszkole nr 15, ul. Osiedlowa 5, 08-110 Siedlce, tel./fax 25-7943655
http://mp15.siedlce.pl e-mail: przedszkole15@onet.pl NIP 821-26-09-939

Skład i opracowanie: Hanna Krupa

METODY NAUKI CZYTANIA

W Polsce, na przestrzeni ostatnich lat, pojawiło się wiele nowych koncepcji nauki czytania, umownie nazywanych „metodami”. Stosowanie ich w edukacji przedszkolnej wymaga określonej wiedzy o rozwoju dziecka oraz o specyficznych właściwościach języka polskiego. Nowe metody stanowią dla nauczyciela swoiste wyzwanie – pomocy dzieciom w żmudnej, czasami monotonnej, pełnej przeszkód drodze poznania.

Wprowadzenie w świat pisma I. Majchrzak (odmienna metoda nauki czytania).

Wg. koncepcji I. Majchrzak rozumienie słowa powinno wyprzedzać umiejętność jego odczytania, „bo to nie litery się czyta, tylko sens”. O nabyciu umiejętności czytania decydują umysł i wzrok. Dziecko od samego początku wchodzi w świat pisma, jako w świat znaczeń, a nie poszczególnych liter. W swoich założeniach koncepcja pomija prawie zupełnie analizę i syntezę słuchową, a nowością jest to, że naukę rozpoczyna od imienia, które jest słowem „otwierającym świat pisma”. Jest kluczem, za pomocą którego dziecko może, w sposób dla siebie najłatwiejszy i najbardziej naturalny, odkryć alfabetyczną strukturę pisma, czyli reakcję znaczeniową między wyrazem napisanym a słowem mówionym oraz reakcję brzmieniową między literą a fonemem. Mamy więc około 4-let nauki.

Wczesne czytanie przebiega zgodnie z pewnymi etapami:

1. Akt inicjacji – wprowadzenie wizytówek z imionami dzieci. Na wizytówkach wpisujemy imiona według propozycji dzieci. Mogą być zdrobienia. Wizytówki wypisujemy przy dziecku, objaśniając każdą napisaną literę. Następnie wizytówki rozwieszamy w sali, w miejscach wybra-

nych przez przedszkolaków np. na szufladkach, ścianach, bokach szafek itd.

2. Ściana pełna liter – Na długiej taśmie przygotowujemy alfabet do demonstracji z literami piśnianymi i drukowanymi, dużymi i małymi, który jest na stałe przymocowany do tablicy lub jednej ze ścian w sali. Alfabet uzmysławia dzieciom, że wszystkie, tak różne w brzmieniu imiona, zostały zapisane za pomocą ograniczonej liczby znaków. Dzieci w sposób spontaniczny odszukiwały litery, które są w imionach.

3. Prezentacja alfabetu – nauczycielka prezentuje wszystkie litery alfabetu duże i małe. Jedna litera na dzień. Omawia ich kształt oraz brzmienie. Dzieci sprawdzają, czy wskazana litera znajduje się w ich imieniu.

4. Targ liter - Polega na wymianie z innymi dziećmi poszczególnych liter zawartych we własnym imieniu lub nazwach wybranych do zabaw desygnatów. Ten etap jest przeplatany różnorodnymi czynnościami manualnymi, aktywizującymi dziecko i utrwalającymi poznane litery. „Targ liter” to okres różnych zabaw i gier z wykorzystaniem liter, sylab i wyrazów o prostej budowie. W czasie tych zabaw dziecko powinno kojarzyć dźwięk (głoskę) z jej zapisem graficznym (literą).

5. Gry w sylaby - Na kartkach papieru piszemy sylaby, zrazu tylko najprostsze, później bardziej skomplikowane i rozdajemy je dzieciom pytając „Masz słowo, czy nie masz słowa?” Komu sylaby ułożą się w słowa ten wygrywa.

6. Nazywanie świata - to ćwiczenie, które polega na przyporządkowaniu odpowiedniej nazwy do wszystkiego, co znajduje się wokół nas. To zabawa, w której dzieci etykietują przedmioty w sali. Im więcej liter dziecko poznało, tym łatwiej docho- dzi do rozszyfrowania znaczenia danego słowa.

METODY - SPOSOBY KIEROWANIA ROZWOJEM MUZYCZNYM DZIECKA

1. Stwarzanie warunków i okazji do rozwoju twórczej inwencji dziecka i respektowania wszystkich jej przejawów.

2. Pobudzanie twórczości podejmowanej przez dziecko z jego własnej inicjatywy i potrzeby, inspirowanie jej przez zachętę, podsuniecie propozycji itp.

3. Stawianie dzieciom konkretnych zadań dotyczących różnorodnych form działalności muzycznej.

4. Ukierunkowanie słuchania muzyki:

- zapowiedzią skojarzenia słuchanej muzyki z właściwym fragmentem wcześniej wysłuchanego opowiadania lub scenki w teatryku kukielek - wskazywanie przez dzieci, które fragmenty utworu kojarzą się z tekstem,

- zapowiedzią wybierania przez dzieci „najbardziej pasującej” ilustracji do słuchanej muzyki (spośród kilku),

- zapowiedzią wybierania najbardziej trafnego tytułu (spośród kilku podanych) do słuchanej muzyki,

5. Słuchanie muzyki, jako wydzielony typ zajęć poświęcony głównie percepcji muzycznej.

6. Słuchanie muzyki przy wszystkich pozostałych formach wychowania muzycznego oraz jako inspiracja do innych rodzajów zajęć (plastyka, literatura).

7. Stwarzanie okazji do skojarzeń pozamuzycznych wyrażonych np. w plastyce (postacie, zdarzenia, zestawienia barw, kształty abstrakcyjne)

8. Układanie przez dzieci krótkich opowiadań - wyobrażeń powstałych po wysłuchaniu utworu muzycznego.

9. Aktywne słuchanie muzyki (ruch, instrumentalizacja, realizowanie partytur, układy tańeczne).

10. Stwarzanie okazji do słuchania harmonii i barwy brzmienia różnych instrumentów muzycznych.

11. Organizowanie okazji do słuchania mini-koncertów muzyki żywej.

Muzyka powinna pojawiać się każdego dnia w pracy nauczyciela, a zajęcia muzyczne powinny być dla dzieci źródłem radości, dawać odprężenie oraz ożywiać pracę umysłu. Obcowanie z muzyką rozładowuje napięcie emocjonalne, niepokoję i lęki u dzieci, zatem muzyka ma również działanie terapeutyczne.

Opracowała: Hanna Krupa

WARTO CZYTAĆ DZIECIOM

Nie ma wątpliwości, że czytanie przynosi wiele korzyści i jest to wspaniała inwestycja, która będzie procentować przez całe życie dziecka.

Bardzo ważne, by zacząć czytać dziecku jak najwcześniej. Czas przedszkola to idealny moment. Mózg przedszkolaka intensywnie się rozwija i ważne jest, by nauczył się przetwarzać tekst czytany.

ZALETY GŁOSNEGO CZYTANIA:

- ☞ Buduje mocną więź między dorosłym a dzieckiem.
- ☞ Tworzy skojarzenie czytania z przyjemnością i poczuciem bezpieczeństwa.
- ☞ Niezwykle stymuluje rozwój mózgu.
- ☞ Uczy myślenia, pomaga w zrozumieniu ludzi, świata i siebie.
- ☞ Daje kontakt z bogactwem doświadczeń nieosiągalnych do zdobycia samemu.
- ☞ Rozbudza zainteresowania, rozwija wyobraźnię.
- ☞ Stymuluje rozwój emocjonalny, rozwija wrażliwość i empatię.

Str. 3

- ☞ Uczy wartości moralnych, wpływa na zmianę negatywnych postaw na pozytywne.
- ☞ Buduje samoocenę – dziecko czuje się ważne, kochane i coraz bardziej kompetentne.
- ☞ Ułatwia samodzielne czytanie, daje podwaliny pod sukces w mówieniu i czytaniu.
- ☞ Chroni przed uzależnieniem od telewizji.
- ☞ Uczy nie agresywnych sposobów rozwiązywania problemów i konfliktów.
- ☞ Kształtuje nawyk czytania na całe życie.
- ☞ Jest najlepszą inwestycją w pomyślną przyszłość dziecka.

Opracowała: Hanna Krupa

Str. 4

MUZYKA W PRZEDSZKOLU

Muzyka, jako jedna z dziedzin sztuki odgrywa ogromną rolę w życiu każdego człowieka. Muzyka powinna stanowić dla współczesnego człowieka pewien rodzaj odprężenia psychicznego, wzbogacać jego doświadczenia, wpływać na wszechstronny rozwój osobowości, rozwijać uczucia i wyobraźnię, dostarczać dużo radości i piękna.

Muzyka jest środkiem kształcenia humanistycznego, uwrażliwiającego na wartości ludzkie. Od najmłodszych lat dziecko powinno być wprowadzone w świat muzyki. Sposób, w jaki dziecko zostanie zachęczone w przedszkolu do słuchania muzyki, śpiewania, a nawet tworzenia łatwych melodii oraz w jakim stopniu będą rozbudzone zainteresowania muzyczne, w znacznym zakresie decydować będzie o dalszym jego rozwoju w dziedzinie muzyki.

Muzyka jest bardzo ważnym elementem w pracy z dziećmi i pełni wiele funkcji:

- ✓ uczy - pozwala zrozumieć otaczający nas świat,
- ✓ bawi - dostarcza dziecku wiele radości i uciechy podczas tańca oraz w czasie innego jej wykorzystania,
- ✓ rozwija - dziecko w trakcie zabaw muzycznych zaczyna rozumieć, że coś jest rytmiczne; że muzyka może być głośna lub cicha i można ją przedstawić ruchem,
- ✓ wychowuje – pozwala dziecku zrozumieć świat wartości społeczno-moralnych,
- ✓ wspomaga rozwój emocjonalny - dziecko dzięki muzyce może wyrazić swoje pragnienia, uczucia i wyobrażenia,

✓ wpływa na ogólny stan dziecka - w czasie zabaw muzyczno-ruchowych następuje rozwój mięśni, poprawa postawy i pracy serca, wzmocnienie układu nerwowego, dzieci uczą się płynnego i elastycznego ruchu.

Podstawowym zadaniem wychowania muzycznego dzieci w wieku przedszkolnym jest dostarczenie im radości płynącej z kontaktu z muzyką.

Zgodnie z przyjętymi koncepcjami wychowanie muzyczne powinno opierać się na następujących formach aktywności dzieci: słuchanie, działanie, tworzenie.

Słuchanie muzyki będzie okazją, by zetknąć dziecko z twórczością muzyków, z wielkimi dziełami muzycznymi. Jest to również okazją pokazania dzieciom różnych instrumentów muzycznych i różnych wykonawców.

Słuchanie muzyki wymaga spokoju i uważnego śledzenia przedstawianego utworu.

Drugą formą aktywności dzieci jest **działanie** wyrażające się śpiewem, zabawami ze śpiewem, opowieścią ruchową, zabawami rytmicznymi przy muzyce, tańcem czy grą na instrumentach perkusyjnych.

Trzecia forma aktywności dziecka to **tworzenie**. Formy twórczości własnej to działanie oparte nie tylko na naśladowaniu i odtwarzaniu wzorów, ale aktywne przetwarzanie uwzględniające własne pomysły.

Każda z tych form kształci nieco inne dyspozycje i umiejętności i dopiero stosowanie wszystkich form umożliwi wszechstronny rozwój osobowości dziecka.

